Сміється сонце до землі,
Цілує лагідно і гріє,
Земля закохана у млі —
Неначе в чарах туманіє.

Весна, подумав я, весна…
Але прийдеш ти не для мене.
Не розімкнеш мого вікна,
На свято не візьмеш зелене.

І не сплетеш мені вінка,
Не заспіваєш про кохання,
Про те, як дівчина стрункa
Дарує трунок свій – зідхання…

Сміється сонце до землі,
Промінням лагідно цілує,
Один мій шлях стоїть у млі,
Його неволі дух чатує.